

18.

EELK Rõuge koguduse personaaliraamat, I–V osa

Dateering: 19. saj. lõpp–21. saj. algus
 Materjal ja tehnika: paber, papp, tekstiil, lederiin;
 käsikiri, trükk
 Omanik: EELK Rõuge kogudus

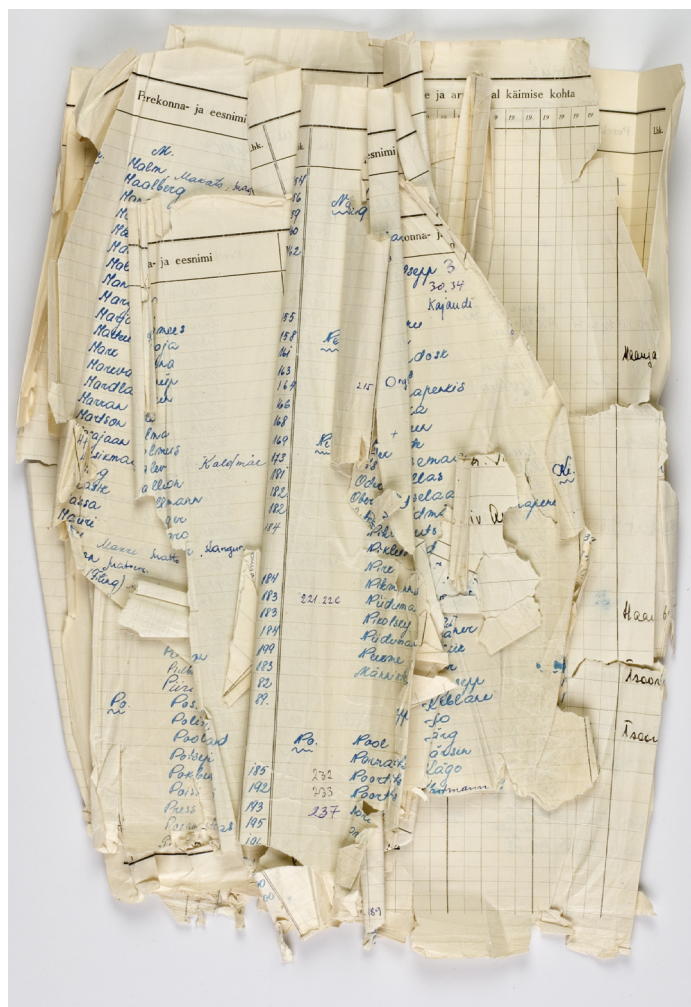

Foto: OÜ Mandragora, 2006–2007

Kaaned olid tugevasti kulunud, osaliste materjalikadudega. Sisuplokk oli lagunenu, õmblusniidid katkenud, osa lehti plokist lahti tulnud. Lehed olid kulunud, kortsunud, murdekohtadelt vatistunud, arvukate rebendite ja puuduvate osadega. Enne konserveerimist oli paberi pH 5,2.

2006.–2007. aastal konserveerisid raamatud Maiga Davõdov, Silli Peedok, Reet Sonn ja Tiina Tensing (OÜ Mandragora)

Konserveerimistöõde käigus sisuplokk eraldati kaantest ja võeti lahti. Lehed puhastati kustutuskummi ja tekstivabad väljad ka niiske vatitampooni abil. Eriti kortsunud, sinise tindiga täiskirjutatud lehti niisutati eelnevalt läbi Goretex kanga, et neid oleks võimalik sirutada. Seejärel tugevdati murdekohad nii verso- kui recto-poolelt ja kinnitati rebendid jaapani loorpaberiga (12 g/m²).

Puuduvad osad asendati paranduspaberiga (25 g/m²). Parandamisel kasutati nisutärklise liimi. Deformatsioonid eemaldati viltide ja filterpaberite vahel pressis. Kõitmiseks lehed järjestati, poognad õmmeldi linase niidiga 4 paelale ja ühendati uute originaalilähedaste kaantega (tekstiilist selg ja nurgad, katematerjaliks lederiin). Paberi pH jäi samaks (5,2), sest sinise ja musta tindikirja tõttu polnud märgtöötlus (pesemine, neutraliseerimine) võimalik.

Rõuge evangeelsel-luterlikul kogudusel on 5 personaaliaraamatut, mis sisaldavad koguduse liikmete sünni-, ristimis-, leeritamis-, laulatus- ja surmaandmeid alates 19. sajandi lõpust kuni tänapäevani.

Nõukogude aja eelsed personaaliaraamatud on eriti hinnalised seetõttu, et neis leidub andmeid, mida ei sisalda ükski teine dokument.

Kuigi Nõukogude võim oli kiriku suhtes vaenulik, ei katkestanud kõik oma suhteid kirikuga. Kuidas mõjutas Eesti iseseisvuse taastamine inimeste tagasipöördumist kiriku juurde, kajastavad Rõuge koguduse personaaliaraamatu viimase kahe aastakümne sissekanded suurepäraselt: 1980. aastate lõpus ja 1990. aastate algul kasvas ristimiste, leerilaste, laulatuste ja kiriklike matuste arv hüppeliselt. Järgnenud aastatel kiriku juurde (tagasi)pöördujate arv mõningal määral langes, kuid on viimastel aastatel ilmutanud taas tõusumärke. Samas on võrreldes taasiseseisvumise ajaga saanud arvulistest näitajatest tähtsamaks kirikus toimuv sisuline töö (pühapäevakoolid jm).

